

[Gerda Mundt.]

Haandsrækning i Hjemmet. Man har ogsaa i Befolkingskommissionen indset, at det er ikke blot Tøj, det lille Barn trænger til, men ogsaa en Seng at ligge i og senere en Vogn, saa Barnet kan komme i frisk Luft. Alt dette er forebyggende Foranstaltninger, som vil gavne ikke blot Individet, men ogsaa Samfundet.

Angaaende Organisationen kan jeg i det store og hele tiltræde Forslaget, men maaske skal der noget større Smidighed til, saa der kan foretages Afvigelse, ikke blot i Overgangstiden, men eventuelt ogsaa i Fremtiden, saa Socialministeriet, hvis der er Grund til det, kan foretage visse Ændringer.

§ 6 handler om Ledelsen. Lederen skal være en Kvinde, som har gennemgaaet et anerkendt Kursus for Socialhjælpere eller har en lignende Uddannelse, og som ved praktisk Arbejde paa det sociale Omraade har vist Evner, som gør hende egnet til at være Leder af en Mødrehjælpsinstitution. Tillige skal der saaledes som jeg tidligere har nævnt, være knyttet en Læge til, der er uddannet i Fødselsvidenskab, og hun skal helst staa i Tilknytning til den stedlige Fødselsanstalt. Det øvrige Personale antages af Bestyrelsen i Forbindelse med Lederen, og det Personale, der ikke udelukkende beskæftiges ved Kontorarbejde, skal saa vidt muligt, staa der i Lovforslaget — det er noget, vi kan drøfte i Udvalget —, have gennemgaaet et anerkendt Kursus for Socialhjælpere eller en lignende Uddannelse. Lederen af et til Institutionen knyttet Mødre- eller Svangrehjem skal være uddannet Sygeplejerske og skal naturligvis, naar hun skal lede et Mødrehjem, ogsaa have særlig Uddannelse i Barnepleje.

Hele denne Paragraf om Arbejdets Ledelse forudsætter den sociale Skole, som vi har været saa overordentlig længe om at faa oprettet i vort Land, medens man i andre Lande allerede har faaet den for lang Tid siden. Man maa haabe, at denne haardt tiltrængte sociale Skole, dette Kursus for Socialhjælpere snart maa blive oprettet her i Landet. Vi har et Udvalg inden for Befolkingskommissionen angaaende denne Uddannelse, og jeg vil her gerne udtale, ligesom jeg har gjort det over for Udvalgets Formand, at jeg mener, at dette Befolkingskommissionens Arbejde skal fremmes saa meget som muligt, saa vi hurtigt kan faa det til at ligge rigtigt. I det sidst udkomne Nummer af „Børnesagens Tidende“, Nr. 3 for 1. Februar 1939, skriver Fru Vera Skalts, som er cand. jur. og Leder af Mødre-

hjælpen i København, en Artikel, hvoraf jeg med Formandens Tilladelse gerne vil oplæse et Par Linier. Hun skriver om Uddannelsen af Ledere af Mødrehjælpsinstitutioner:

„Den sociale Raadgiver ved Mødrehjælpsinstitutionerne maa selvsagt have Hjertet paa rette Sted, have Evne til at tale med de unge Kvinder, trøste og opmuntre og give den personlige Støtte, der i de fleste Tilfælde er haardt tiltrængt. Hun maa være interesseret, forstaaende og fordomsfri, men endelig er det, som sagt, af afgørende Betydning, at de Mennesker, der skal være Socialraadgivere ved Mødrehjælpen, har faaet en Uddannelse, hvor de foruden Kendskab til praktisk socialt Arbejde har erhvervet et grundigt Kendskab til Samfundets Struktur, til Forsorgs- og Forsikringslove, til Ægteskabslove og Børnelove, til Straffeloven og til de private Hjælpeforanstaltninger, der findes. Nogen psykologisk Viden er endvidere en Forudsætning, og mange andre Kundskaber er nødvendige.“

Dette kan jeg fuldstændig tiltræde, Vi har jo foreløbig et saadant socialt Kursus her i København, men Spørgsmaalet skal arbejdes helt igennem, og det er en Forudsætning for den sociale Uddannelse, vi nu skal drøfte til Bunds, at vi har disse Aars Erfaringer at bygge paa. Det har paa mange Omraader vist sig, at disse sociale Arbejder er tiltrængt i vort Samfund.

§ 7 indeholder en Forpligtelse for Medarbejderne til Tavshed; de er under Ansvar efter Borgerlig Straffelov forpligtede til at iagttage Tavshed om de Privatlivet tilhørende Forhold, som de under Udøvelse af deres Gerning maatte erfare eller faa Formodning om, medmindre de ifølge Lovgivningen er forpligtet til at udtale sig, eller medmindre de handler i berettiget Varetagelse af almen Interesse eller af eget eller andres Tarv. Jeg tror, vi i Udvalget maa se lidt nærmere paa denne Paragraf, for Tavshedsforpligtelsen er her saa stærk, at den let kan komme i Strid med Socialreformens § 172, Stk. 2. Der bør skabes fuld Overensstemmelse, saaledes at ikke den ene Paragraf bliver indholdsløs, eller man lader den anden Paragraf sove. Hensynet til Barnet bør altid være det afgørende, og der kan komme Tilfælde, hvor Mødrehjælpen faar Kundskab om, at et Barn lever under saa uheldige Forhold, at man maa forhandle med det stedlige Børneværn om Sagen; jeg har allerede nævnt, at det vil være af væsentlig Betydning, at der